

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIK

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **M. P.**, zast. JUDr. Renatou Kusou, advokátkou se sídlem Čs. armády 20, Ostrava-Slezská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2014, č. j. MSK 53633/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 5. 2016, č. j. 22 A 69/2014 – 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 11. 2. 2014, č. j. SMO/059326/14/DSČ/Rez-BS, tak, že z výroku vypustil text „ke dni 11. 2. 2014“, ve zbytku je potvrdil, ztotožnil se tedy s tím, že námitky žalobce proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů byly nedůvodné a tyto záznamy byly potvrzeny.

[2] Stěžovatel zpochybňuje záznam bodů za přestupky, kterých se měl dopustit 15. 6. 2012 a 2. 3. 2013, spočívající v porušení povinnosti řidiče motorového vozidla být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Namítá, že se těchto přestupků nemohl dopustit, protože je držitelem lékařského potvrzení o tom, že nemůže ze zdravotních důvodů užít bezpečnostní pás. V uvedených dnech pouze neměl potvrzení u sebe a domníval se, že se dopustil přestupku spočívajícího v porušení povinnosti potvrzení předložit. To nespadá mezi vybraná jednání v příloze k zákonu o provozu na pozemních komunikacích a nejsou za ně zaznamenávány body v registru řidičů.

[3] Krajský soud přisvědčil správním orgánům. Pro posouzení věci byly stěžejní pokutové bloky ke sporným přestupkům, které si magistrát na základě stěžovatelových námitek vyžádal. V obou z nich je specifikováno, že stěžovatel se dopustil přestupku spočívajícího v porušení povinnosti být (za jízdy) připoután bezpečnostním pásem, a odkaz na relevantní zákonné ustanovení. Stěžovatel pokutové bloky podepsal, uložené pokuty zaplatil a dal tak najevo svůj souhlas s přestupkem i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním. S ohledem na výše uvedené se nemohl domnívat, že je mu ukládána pokuta za nepředložení lékařského potvrzení. Soud uzavřel, že pokutové bloky byly způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a do stěžovatelovy karty řidiče.

[4] Dále citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16, jehož závěry lze na projednávanou věc vztáhnout. Jako nepřípadný naopak vyhodnotil odkaz stěžovatele na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 – 103, jak podrobně vysvětlil již žalovaný v napadeném rozhodnutí.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti navázal na svou žalobní argumentaci. Zopakoval, že zasahujícím policistům sdělil, že s ohledem na doporučení lékaře, které však nemá u sebe, nemusí být připoután bezpečnostním pásem. Policisté jej řádně nepoučili (dle žalobních tvrzení vycházel z jejich sdělení, že je pokutován za nepředložení lékařského potvrzení) a utvrdili jej v tom, že pokud lékařské potvrzení předloží, vše bude vysvětleno a bloková pokuta anulována. Závěr žalovaného a krajského soudu o tom, že pokud stěžovatel souhlasil s uložením pokuty v blokovém řízení, sankci za přestupek již nelze anulovat, je tedy v rozporu s ujištěním policistů.

[6] Zopakoval, že se jako držitel lékařského potvrzení nemohl dopustit přestupku spočívajícího v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostními pásy a opakovaně odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 118/2011. Naopak se neztotožňuje a aplikací závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 67/2013, neboť skutkové okolnosti byly v odkazované věci poněkud jiné.

[7] Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátkou. Poté přistoupil k přezkumu rozsudku krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přezkumem rozsudku v tomto rozsahu dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[10] Předmětem přezkumu krajského soudu bylo rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí magistrátu ve věci námitek proti provedení záznamu 12 bodů do registru řidičů (změna specifikovaná v bodě [1] tohoto rozsudku byla pouze formální a bez významu pro projednávanou věc).

[11] Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění v době rozhodné (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“).

[12] Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (dle přílohy k zákonu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c odst. 3 a 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích).

[13] Podle § 123f zákona o provozu na pozemních komunikacích [n]*esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.* (odst. 1). *Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče* (odst. 2). *Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.* (odst. 3).

[14] Stěžovatel rozporuje dva záznamy tří bodů za přestupky spáchané 15. 6. 2012 a 2. 3. 2013, spočívající v porušení povinnosti řidiče motorového vozidla být za jízdy připoután bezpečnostním pásem [§ 6 odst. 1 písm. a) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, položka 24 přílohy k uvedenému zákonu]. Tvrdí, že se těchto přestupků nemohl dopustit, protože byl držitelem lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů [§ 6 odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, § 9 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 277/2004 Sb., o stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se

za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním pásem (vyhláška o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel), a příloha 4 k této vyhlášce]. Pokutové bloky podepsal proto, že se domníval, že se týkají porušení povinnosti mít u sebe lékařské potvrzení (§ 6 odst. 6 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích), o čemž ho také ujistili zasahující policisté. Vzhledem k tomu, že tento přestupek není součástí bodového systému, body mu neměly být zaznamenány.

[15] Nejvyšší správní soud při posouzení stěžovatelových námitek vycházel stejně jako krajský soud z konstantní judikatury, která již problematiku námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů komplexně řešila.

[16] Předně zdůrazňuje, že je třeba důsledně rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o přestupku se projednává, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněný z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Předmětem řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je pak pouze to, zda pro záznam existuje způsobilý podklad (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích), zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Proti provedenému záznamu lze tedy typicky namítat, že řidič žádný přestupek nespáchal nebo že mu byl zaznamenán nesprávný počet bodů (srovnej zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).

[17] Vzhledem k tomu, že hodnocení dosaženého počtu bodů je primárně prováděno pouze na základě oznámení policie (§ 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích), je třeba v případě, kdy se vyskytnou pochybnosti o zaznamenaných údajích, vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS).

[18] V projednávané věci správní orgány postupovaly přesně tímto způsobem. Vzhledem k tomu, že stěžovatel namítal, že se vytýkaných přestupků nedopustil, respektive že se dopustil přestupků jiných, za které mu neměly být body v registru řidičů zaznamenány, magistrát si vyžádal pokutové bloky. Zjistil z nich, že se stěžovatelem byly projednány přestupky spočívající v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, proto je vyhodnotil jako dostatečný právní podklad pro záznam tří bodů za každý z nich. Tomuto závěru přisvědčil žalovaný, krajský soud a ani Nejvyšší správní soud mu nemá co vytknout.

[19] V pokutových blocích je zcela jasně uvedeno, že se jednalo právě o tento přestupek. Konkrétně v pokutovém bloku ze dne 2. 3. 2013, série: FD/2013, číslo bloku D0700687 (č. l. 24 správního spisu) je v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ uvedeno: „*za jízdy neměl bezp. pás, § 6/1 a z. 361/2000 Sb.*“ Podobně v pokutovém bloku ze

dne 15. 6. 2012, série CM/2010, č. M 4948812 (č. l. 25 správního spisu) je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uvedeno: „*řidič nebyl za jízdy připoután*,“ nadto je zde poznámka: „*lék. potvrzení nevlastní*“.

[20] Vzhledem k tomu, že použité formulace jsou naprosto jednoznačné a přesné, stěžovatel si musel nebo minimálně měl být vědom, jaké přestupky s ním byly projednány. Pokud obsahu pokutových bloků nevěnoval dostatečnou pozornost, jedná se o jeho vlastní pochybení, které jde s ohledem na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* (nechť si každý střeží svá práva) k jeho tíži. Lze dodat, že v tomto světle se tvrzení o ujištění policistů jeví spekulativní. Především však nemůže nic změnit na tom, že stěžovatel projevil souhlas s projednáním přestupků v blokovém řízení, akceptoval učiněná skutková zjištění i jejich právní kvalifikaci a vzdal se tak možnosti zpochybnit je.

[21] Pokutové bloky prokazují, že s ním byly projednány přestupky spočívající v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Vzhledem k tomu, že se jedná o pravomocná správní rozhodnutí, která jsou nadaná presumpcí správnosti, stěžovatel jimi byl uznán vinným z uvedených přestupků a byly mu za ně uloženy sankce, jedná se o dostatečný právní podklad pro záznam bodů v registru řidičů.

[22] Námitka stěžovatele, že se nemohl vytýkaných přestupků dopustit, jelikož byl držitelem lékařského potvrzení, nemohla být v projednávané věci relevantní. Jak již bylo výše uvedeno, otázky týkající se toho, zda se stal skutek definovaný jako přestupek, je namístě řešit v řízení o přestupku, nikoli ve fázi záznamu bodů, respektive řízení o námitkách proti tomuto záznamu. V projednávané věci bylo podstatné pouze to, že záznamy měly oporu v pravomocných správních rozhodnutích (soulad počtu zaznamenaných bodů s bodovým ohodnocením vytýkaných přestupků nebyl zpochybněn).

[23] Stěžovatel se mýlí, pokud se domnívá, že skutkové okolnosti projednávané věci jsou shodné jako v citovaném rozsudku sp. zn. 5 As 118/2011. V odkazované věci sice soud také přezkoumával rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů do registru řidičů ve věci přestupce, který za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a který podle svého pozdějšího tvrzení údajně disponoval lékařským potvrzením. Jako podklad pro záznam bodů však správnímu orgánu postačilo oznámení o uložení blokové pokuty, přestože přestupce vnesl do řízení relevantní pochybnosti. Správní orgán si nevyžádal pokutové bloky a nepostavil najisto, který přestupek byl s přestupcem projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro uložení záznamu bodů. Jak bylo popsáno výše, situace v projednávané věci byla opačná.

[24] Pro úplnost lze zmínit, že Nejvyšší správní soud v odkazované uvedl nad rámec nosných důvodů také to, že pokud přestupce v době silniční kontroly disponoval lékařským potvrzením, nemohl se projednaným skutkem dopustit přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem. Také tuto úvahu je však třeba vnímat v kontextu odkazované věci.

[25] Přestupce argumentoval (podobně jako stěžovatel) tím, že porušil pouze povinnost mít lékařské potvrzení u sebe a domníval se, že souhlasí s projednáním tohoto přestupku v blokovém řízení, žádného jiného. Za situace, kdy správní orgán nepostavil najisto,

co přesně bylo uvedeno v pokutovém bloku, který měl přestupce podepsat, a tedy jaký přestupek s ním byl projednán, mu skutečně nebylo možné „vyčítat“, že s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil a sám se tak zbavil možnosti lékařské potvrzení předložit. Pokud by se totiž ukázalo (a zde soud znovu opakuje, že tato otázka nebyla v odkazované věci najisto postavena), že s přestupcem skutečně nebyl projednán přestupek spočívající v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, ale v porušení povinnosti prokázat se lékařským potvrzením (mít je u sebe), neměl by důvod nesouhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení z důvodu, aby mohl lékařské potvrzení předložit. Také by byly oprávněné jeho námitky, že nemělo dojít k záznamu bodů, protože porušení povinnosti předložit lékařské oprávnění není zařazeno do bodového systému.

[26] Ve vztahu k projednávané věci však nelze než zopakovat, že magistrát pokutové bloky vyžádal a z jejich obsahu ověřil, jaký přestupek byl se stěžovatelem projednán. Na rozdíl od odkazované věci zde nezůstaly žádné nerozptýlené pochybnosti, naopak bylo najisto postaveno, že pokutové bloky představují dostatečný právní titul k záznamu bodů. Další otázky proto bylo irelevantní řešit.

[27] K obdobným závěrům Nejvyšší správní soud dospěl již v citované věci sp. zn. 6 As 67/2013. Také se jednalo o situaci, kdy správní orgán v návaznosti na námitky přestupce vyžádal pokutový blok a na jeho základě si ujasnil, jaký přestupek byl s přestupcem projednán a že údaje v oznámení, na základě kterého původně záznam bodů provedly, byly správné. Podstatné rysy obou věcí byly shodné. Není zřejmé, v čem měla spočívat jejich odlišnost dle stěžovatele, ostatně ani on svoji námitku v kasační stížnosti nijak nespecifikoval.

IV. Závěr a náklady řízení

[28] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil žádné z kasačních námitek ani neshledal vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl.

[29] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu